

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

somhed på dette felt. Der er som bekendt her i Danmark i 1969 nedsat en forbrugerkommission, og det er vor hensigt på grundlag af denne kommissions arbejde at fremføre en række konstruktive ideer over for EF for at lægge fundamentet til en europæisk forbrugerpolitik. Jeg tænker her på emner som forbrugerbeskyttelse, lovgivning med hensyn til priser og konkurrence, markedsføring og salgsmetoder, forbrugeroplysning, regler vedrørende varers indhold, emballering og datomærkning samt regler vedrørende varer med farlige egenskaber.

Om det industripolitiske samarbejde som helhed er der i høj grad grund til at understrege, at vi befinder os på et område, hvor internationalt samarbejde hidtil kun har spillet en beskeden rolle. Når de traditionelle skranke for varenes, arbejdskraftens og kapitalens bevægelighed falder, bliver de eksisterende forskelle mellem de enkelte landes erhvervs politik af afgørende betydning. Det bliver derfor nødvendigt at give sig i kast med den langt vanskeligere opgave at samordne medlemslandenes politik. Det er klart, at dette er en langsigtet opgave, men det er lige så klart, at den må løses, såfremt man vil sikre et virkelig frit økonomisk samkvem inden for Fællesskabet.

Vor forsyning med energi er et fundamentalt spørgsmål, som vil kunne berede os alvorlige vanskeligheder, hvis vi ikke i tide går i gang med at løse det.

Stillet over for et stærkt stigende forbrug og svindende ressourcer af de traditionelle energikilder, tvinges vi til konstruktiv nytænkning. Det er på denne baggrund, at man på EF-topmødet i Paris bekræftede den tidligere beslutning om, at der snarest muligt skal udarbejdes en fælles energipolitik, som garanterer en sikker og varig forsyning under tilfredsstillende økonomiske vilkår.

Allerede inden topmødet havde Kommissionen imidlertid fremlagt en skitse til et omfattende energipolitisk program. Dette program har siden været drøftet på embedsmandsniveau og vil blive genstand for en første generel drøftelse på rådsmødet den 22. maj 1973. Fra dansk side kan vi umiddelbart gå ind for den primære målsætning om at sikre forsyningerne til lavest mulige priser, hvilket er af afgørende betydning for

Danmark, der praktisk talt er 100 pct. afhængig af importeret energi.

Kommissionens skitse omfatter forslag vedrørende forholdet mellem importlandene indbyrdes og mellem importlandene og eksportlandene, forholdsregler i tilfælde af forsyningsvanskeligheder, fremme af prospekteringen og harmonisering af medlemslandenes koncessionslovgivninger, øget anvendelse af atomenergi samt mere rationel udnyttelse af energien. Vi er fra dansk side interesseret i en grundig drøftelse af disse forslag, der imidlertid er særdeles komplicerede og bl. a. rejser spørgsmål om takstpolitik, investeringspolitik og støtteforanstaltninger.

Udgangspunktet for den afvejning af hensyn, der må ske, er de forventede forsyningsvanskeligheder for olie, der ud over at give sig udslag i stærke prisstigninger og deraf følgende uheldige virkninger på betalingsbalancen også vil kunne vise sig i form af midlertidige reduktioner eller afbrydelser af tilførsler. En væsentlig usikkerhedsfaktor i denne sammenhæng er den udbudspolitik, de olieproducerende lande vil følge i de nærmest kommende år. Det kan således ikke udelukkes, at i hvert fald nogle af disse lande vil se en interesse i at begrænse udbuddet af olie.

Til delvis imødegåelse heraf kan tænkes indgået leveringsaftaler om råolie og raffinerede olieprodukter f. eks. i tilknytning til de handelsaftaler, EF indgår med tredjelande. Ligeledes kan man for at afbøde virkningerne af en eventuel forsyningskrise overveje at udvide beredskabslagrene for olie til at dække mere end tre måneders forbrug. Dette vil dog kun kunne løse problemerne ved en mere kortvarig forsyningskrise.

Væsentligere er det, som foreslået af Kommissionen, at søge den nuværende meget store afhængighed af flydende brændsel mindsket bl. a. ved øget anvendelse af andre energiformer, hvor atomenergi på længere sigt må siges at udgøre det væsentligste alternativ. Dette forudsætter, at vi inden for EF opfører de meget bekostelige anlæg, som er nødvendige til fremstilling af beriget uran, og at vi opfører de nødvendige atomkraftværker under fuld beskyttelse af det menneskelige miljø. Udgifterne herved er af en sådan størrelsesorden, at de ikke kan finansieres af et enkelt medlemsland, og